

THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 38 - No. 1
SEPTEMBER, 1954

Can A Jew Believe In A God-Man?

Professor Charles L. Feinberg, Th.D., Ph.D.

ONE of the difficulties in the Messianic and New Testament faith for the Jew to accept is the teaching of a personality that is both God and man. In the Jewish mind deity and humanity are two real concepts, but they are vastly separated ones. Even when God is spoken of in terms of human features (eyes, ears, hands), these are to be understood as figures of speech, symbols of great underlying truths. It has often been said by Jews, "We believe in godly and god-like men, but not in a man-like God." Reason cannot speak the last word here. It must be, "What saith the Scripture?" Only thus can the Bible-believing Jew have the assurance that what he is receiving is the truth of God.

When once studied carefully, it will be seen that the subject is treated at great length in the Bible because of its vast and basic importance. In the first place, we have

THE PREFIGURINGS OF IT

Does the Old Testament know anything of a God who takes on Himself the form of man, that of humanity? In a number of passages of the Old Testament we find appearances of one called the Angel of the Lord. This one appears in the form of a man, but is given the worship and homage due God alone. Instances can be multiplied, but a few pointed examples will emphasize the point. There is the case of Abraham. In Genesis 18 we are informed that the Lord appeared to Abraham, and immediately it is stated that three men stood by him. One of these men promised Abraham that He would return and visit Sarah within a year, and she would be the

mother of the promised child. This same person is called the Lord and asks why Sarah laughed the laugh of unbelief. After two of these men had departed for Sodom, Abraham stood before the remaining one and pleaded with Him as God for the sparing of the city. The record states: "And the men turned from thence, and went toward Sodom: but Abraham stood yet before the Lord." And the end of the account is: "And the Lord went his way, as soon as he had left off communing with Abraham: and Abraham returned unto his place." Gen. 18:1,2,10,13,16,17,22,33. Note the remarkable interplay of wording throughout the narrative between the human and divine. But this is not an isolated case.

There is the instance of Moses at Mount Sinai after the breaking of the law. The heart of Moses was broken over the so soon departure of God's people from the law that they were so willing to receive. He felt he must have a vision of the glory of God if he were to continue to lead the people. But the Lord said to him: "Thou canst not see my face; for man shall not see me and live. And the Lord said, Behold, there is a place by me, and thou shalt stand upon the rock: And it shall come to pass, while my glory passeth by, that I will put thee in a cleft of the rock, and will cover thee with my hand until I have passed by: And I will take away my hand, and thou shalt see my back; but my face shall not be seen." It will not do, and it is useless, to speak of Moses' seeing the back of a Spirit; it was a human form he saw, but at the same time it was the Person of God. Exod. 33:17-23.

Another example of this same truth is

to be found in the life of Joshua, the successor to Moses. Joshua 5:13-15. The record is as vivid as it is simple: "And it came to pass, when Joshua was by Jericho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man over against him with his sword drawn in his hand: and Joshua went unto him, and said unto him, Art thou for us, or for our adversaries? And he said, Nay; but as prince of the host of the Lord am I now come. And Joshua fell on his face to the earth, and did worship and said unto him, What saith my lord unto his servant? And the prince of the Lord's host said unto Joshua, Put off thy shoe from off thy foot; for the place whereon thou standest is holy. And Joshua did so." There is no question here that Joshua saw a man, and yet that one was God. The very command to Joshua to remove his shoe on holy ground reminds us of the similar word to Moses from God in the burning bush. Exod. 3:5,6. There are other examples but these will suffice to show that the Old Testament does speak of a personality that is both human and divine. The question is, then, not whether a Jew can believe in a God-man, but whether the Jew can believe what God has spoken. The Scriptures are clear and the interpretation is not in doubt.

Along with numerous picturings of the God-man in the Old Testament, we have, in the second place,

THE PROPHECIES OF IT

When we come to the prophecies of the Old Testament, they confirm and strengthen the truth already set forth in the historical books. They show that these appearances were not haphazard nor unplanned, but part of God's redemptive program. Without these central truths some of the greatest Messianic prophecies cannot be explained or understood. Isaiah prophesied: "For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder: and his name shall be called Wonderful, Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace" (Isa. 9:6). How can this possibly be explained except by taking it as a reference to a personality both divine and human? The child is born and yet is the Mighty God. Jeremiah predicted: "Behold, the days come, saith the Lord, that I will raise unto David a right-

What Say the Rabbis of Messiah?

Would you like to know why the 53rd Chapter of Isaiah is not read in the Synagogues today and why the Rabbis have eliminated the reading of it from the Haftorah in the Sabbath services? Did you know that the Musaf Prayer of Yom Kippur corresponds almost word for word with Isaiah 53? Study this matter for yourself. Send us 5¢ in stamps and we will mail you a copy of our booklet, "An Astonishing Yom Kippur Prayer."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

eous Branch, and he shall reign as king and deal wisely, and shall execute justice and righteousness in the land. In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely; and this is his name whereby he shall be called: the Lord our righteousness" (Jer. 23:5,6). He is related to David and yet is God.

In Daniel 7:13,14 we have the record of One like a Son of man and yet there is given Him an eternal kingdom. Micah the prophet speaks of One who comes into time, but has existed from all eternity. Micah 5:2. These are not accidents nor scribal errors, but woven into the warp and woof of the prophecies that foretell Messiah's Person and work.

But it is in point to ask, Did these prefigurings and prophecies ever materialize? Were they ever fulfilled? We see, in the third place, then,

THE FULFILMENT OF IT

The unbelieving heart of man is always ready to discount the truths now before us, but he cannot do so without flying into the face of historic realities. In time there did come One who was and is both God and man. He is rightly called the Son of God and the Son of man. The Angel Gabriel has an important testimony at this point. Said he to the virgin Mary of the House of David: "And behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and shalt call his name Jesus. He shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give unto him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:31-33). Here is One who is, first of all, human; He is also divine; and He is vitally related to the ruling dynasty of David.

A Chinese Christian was explaining to those around him that "Jesus is the invisible God, and God is the visible Jesus." This was a unique way of saying, "He that hath seen me hath seen the Father," and "I and the Father are one." God is unseeable, unhearable, unknowable, untouchable, except in Christ.

The enemies of Christ knew that He claimed to have God as His Father in a special and unique sense. John 5:18. Paul declared the Messiah to be of the seed of David humanly speaking, but also the Son of God attested by the resurrection from the dead. Roman 1:3,4. The Lord Jesus Christ silenced His enemies by asking them the pointed question (which has not been answered by any unbeliever to this day) as to how David could address the coming Messiah, who was to be his Son, as the Lord Himself. There is only one possible solution: the Messiah as man is the Son of David, but as God, He is David's Lord. The enemies of the Lord stand aghast at this fact even in our day.

It is told that a well-known learned man of Saxony, Germany, after having

all his life attacked Jesus and His Gospel with all the weapons he could, was in his old age partially deprived of his reason, mainly through the fear of death; and frequently fell into fits of a strange kind. He was almost daily seen talking with himself, while walking to and fro in his room. On one of the walls, between other pictures, hung one of the Savior. Repeatedly he stopped before it, and said in a horrifying tone of voice, "After all, you were only a man!" Then after a short pause, he would go on, "What do you have more than a man? Ought I go to worship you? No; I will not worship you, for you are only Rabbi Jesus, Joseph's son, of Nazareth." Then he would again rush away, but soon return with faltering step, crying out, "What! are you in reality the Son of God?" The same scenes were renewed each day, till the unhappy man, struck by paralysis dropped dead; and then really stood before his Judge, who even in his picture, had so strikingly and overpoweringly judged him.

But there remains yet to inquire, in the last place,

THE REASON FOR IT

But all this is not merely a tale to be well told. It has significance and importance for all eternity. Why did there **have to be** a God-man? It was the answer to the longing of Job and others for a Daysman, an Umpire, to lay His hand on God and man. Job 9:33. Sin required the death penalty and this is stated throughout the Bible. Ezek. 18:4; Rom. 6:23. But deity alone cannot die: God is the eternally existing One. Exod. 3:14; Psalm 90:2. A spirit can **never** die, whether divine or human. Therefore, the Redeemer of man had to become man to die for sin. Heb. 2:9; 1 Pet. 1:18,19. But the Redeemer of men could not be only man either. In that case He would have been involved in sin Himself through Adam. Rom. 5:12. Too, if He were only man, there would be no sacrifice that would avail for all humanity; it might suffice for one or several at the most. He could not take the burden of all. Isa. 53:4,5,6. In order, then, to meet all the requirements in the case, there had to be a God-man, THE GOD-MAN, to meet man's need and God's requirements of a Savior.

Only such a Savior, divine and human, can make Himself real to any sinner. An unbeliever was once present at a revival service, and was invited to go forward to the altar, and seek Christ. "But," he said, "I do not believe in him." It was suggested that he test it by prayer. He went to the altar and poured out this prayer, "O Christ, if thou be God, reveal thyself." He had not prayed long before he sprang up with new conviction, exclaiming, "He is God, He is God!" It was like Thomas who said, "My Lord and my God." What about you? (Used by permission of: EMETH PUBLICATIONS, 449 Alameda, Altadena, California.)

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN

MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET

NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday,	3:00 P.M.—Class for Primary and Junior Girls
Wednesday,	2:00 P.M.—Class for Mothers; Kindergarten
Thursday,	7:00 P.M.—Class for Senior Boys and Girls
	8:00 P.M.—Classes for Men and Women
Friday,	3:00 P.M.—Class for Primary and Junior Boys
	7:30 P.M.—Gospel Meeting
	8:00 P.M.—Class for Intermediate Boys

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday,	2:30 P.M.—Young People's Meeting
	4:00 P.M.—Gospel Meeting
Monday,	7:30 P.M.—Class for Women
Tuesday,	2:30 P.M.—Class for Women
	7:00 P.M.—Jewish Missionary Training Institute

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday,	1:30 to 4:00 P.M.—Mothers' Class
	Beginners' Class
Wednesday,	1:30 to 4:00 P.M.—Dorcas Society
	Beginners' Class
	6:30 to 9:00 P.M.—Teenagers' Class
Thursday,	3:00 to 5:00 P.M.—Primary Boys & Girls
	7:00 to 10:00 P.M.—Working Women's Class & Young People
Friday,	3:00 to 5:00 P.M.—Junior Boys & Girls

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue.
Pittsburgh, Pa.: 5808 Beacon Street. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut Street. Los Angeles, Calif.: 200 N. St. Louis Street. Rochester, N. Y.: 286 Jerold Street. Denver, Colo., Columbus, Ohio., Austin, Texas: 306 E. 14th Street. Montreal, Quebec, Canada: 357 Laurier Avenue West. Hamilton, Ontario, Canada: 39 King William Street.

קאן א איד גלויבן אין

א גאט-מענטש?

רעה ישראל

The Shepherd of Israel

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אנכי הוא הרעה הסוב שמואל

ותקמתי עליהם רעה אחר יחזקאל ל"ד, 23

Subscription Price 50c. a Year.

VOL. 38 - No. 1 SEPTEMBER, 1954

קאן א איד גלויבן אין א גאט-מענטש?

פראפעסאר טשאַרלס 5. פיינבערג, ט.ר., פד.

גאט, שמות 17:33-23. אנאדער ביישפיל געפינען מיר ביי יהושוען, משה רבינו'ס נאכפאלגער, יהושוע 5:13-15. עס ווערט דאָרט דערציילט פשוטו כמשמעו: „און עס איז געשען ווען יהושוע איז געווען ביי יריחו, האָט ער אויפגעהויבן זיינע אויגן און האָט געזען, און זע, אַ מאַן איז געשטאנען אַקעגן אים, מיט אַן אויסגעשטרעקטע שווערד אין זיין האַנט, און יהושוע איז צו אים צוגעגאנגען און צו אים געזאָגט, ביסטו פאַר אונז אָדער פאַר אינזערע פיינד? און ער האָט געענטפערט, ניין! ניערט איך בין דער האָר איבער דעם הייל פון גאָט, איך בין איצט געקומען; אזוי איז יהושוע אנדערגעפאלן מיט זיין פנים אויף דער ערד און ער האָט זיך געבוקט און האָט צו אים געזאָגט, וואָס וויל מיין האָר רעדן צו זיין קנעכט? און דער האָר פון גאָטס הייל האָט געזאָגט צו יהושוען, צי אַראָפּ דייער שוין פון דייער פיס, וואָריום דאָס אָרט וואָס דו שטייסט אויף אים איז הייליק, און יהושוע האָט אזוי געטון.“ עס ענטייט נישט קיין שום פראַגע אַז יהושוע האָט דאָ געזען אַ מאַן, און דאָך איז עס געווען גאָט. דער געכאָט צו יהושוען אַז ער זאָל אויסטון די שוין אויף הייליקן אָרט דערמאָנט אונז אין אַן ענלעך וואָרט צו משה רבינו ביים ברענענדיקן דאָרן. שמות 3:5, 6. עס זענען נאָך פאַראַן אנדערע ביישפילן אָבער דידאָזיקע וועלן זיין גענוגענד צו באַוווּיזן אַז דער תנ"ך רעדט יאָ וועגן אַ פערזענלעכקייט וואָס איז אי מעטשלעך אי געטלעך. די פראַגע איז דאָן, נישט צו אַ איד קאָן גלויבן אין אַ גאט-מענטש, נור צו קען אַ איד גלויבן וואָס גאָט האָט געזאָגט. די כתבי הקודש זענען קלאַר דאָריבער און די פאַרטייטשונג לאָזט נישט איבער קיין צווייפל.

צוזאַמען מיט די אלע באַוווּיזונגען פון דעם גאָט-מענטש אים תנ"ך האָבן מיר אויך צווייטנס,

די נבואותן וועגן דעם

ווען מיר קומען צו די נבואות פונם תנ"ך, באַשטעטיקן זיי נור דעם אמת וועלכן מיר האָבן געפונען אין די היסטאָרישע ביכער פונם תנ"ך. זיי באַוווּיזן אונז אַז די אַנטפּלעקונגען זענען נישט געווען אונגעאָרדנט און אונגעפלאַגט, אדרבה זיי זענען אַ חלק אין גאָטס דערלייזונגס פלאַן. אָן דעם וויכטיקן אמת וואָלטן אַ סך משיחישע נבואות געבליבן אונפאַרשטענדלעך. ישעיה זאָגט נבואות: „וואָריום צו אונז איז אַ קינד געבוירן, אַ זון איז אונז געגעבן געוואָרן, און די הערשאַפט וועט זיין

און אַז זי וועט זיין די מוטער פון דעם צוגעזאָגטן קינד. דיזעלכע פּערזאָן ווערט אָנגערופּן יהוה און פּרענט פאַרוואָס שרע האָט געלאַכט מיט אומגלויבן. נאָכדעם ווי צוויי פון דידאָזיקע מענער זענען אוועק קיין סדום, שטעלט זיך אברהם אָבינו אויך פאַר דעם איינעם וואָס איז איבערגעבליבן און בעט אים ווי צו גאָט אַז ער זאָל שוינען די שטאָט. מיר לייגען דאָרט: „און די מענער האָבן זיך פון דאָרט אוועקגעקערט און זיי זענען געגאנגן קיין סדום, און אברהם איז נאָך געשטאנען פאַר יהוה (גאָט).“ און עס ענדיקט זיך מיט די ווערטער: „און יהוה איז אוועקגעגאנגן ווען ער האָט אויפגעהערט רעדן צו אברהמען און אברהם האָט זיך צוריקגעקערט צו זיין אָרט.“ בראשית 18:1, 2, 10, 13, 16, 17, 22, 33. לייג אַכט אין דעם גאַנצן קאַפיטל אויף דעם ווערטער־שפּיל צווישן מענטשלעכן און געטלעכן. אָבער דאָס איז נישט דאָס איינציקע אָרט. מיר געפינען עס אויך ביי משה רבינו ביים באַרג סיני נאָכן צוברעכן פון די לוחות. משה רבינו'ס האַרץ איז געווען ווי צעבראָכן צוליב זייער פאַר-וואַרפן די תורה וואָס זיי זענען געווען אזוי גרייט אָנצונעמען. ער האָט געפילט אַז אום פאַרטצו-זעצן און ווייטער צו פירן דאָס פּאָלק ישראל מוז ער זען גאָט. אָבער גאָט האָט אים געענטפערט: „דו קענסט ניט זען מיין פנים, ווייל קיין מענטש קאָן מיר זען און בלייבן לעבן. און גאָט האָט געזאָגט, זע, עס איז דאָ אַן אָרט ביי מיר, און דו זאָלסט שטיין אויף דעם פעלז. און עס וועט זיין ווען מיין הערלעכקייט וועט פאַריבערגיין אזוי וועל איך מיר שטעלן אין דעם שפּאַלט פון דעם פעלז, און איך וועל דיך באַדעקן מיט מיין האַנט ביי איך ווער פאַריבערגיין. און ווען איך וועל אוועקנעמען מיין האַנט וועסטו מיר זען פון הינטן אָבער מיין פנים זאָל נישט געזען ווערן.“ עס קאָן נישט זיין און עס האָט קיין זינען צו זאָגן אַז משה רבינו האָט געזען דעם הינטן פון איין גייסט; עס האָט געמוזט זיין אַ מענטשלעכע פאַרם דאָס וואָס ער האָט זענען, און דאָך איז עס געווען די פּערזאָן פון

די משיחישע און נירטעסטאַמענטלעכע לערע איבער אַ פּערזענלעכקייט וואָס איז אי גאָט און אויך מענטש, איז איינס פון די זאַכן וואָס איז שווער פאַר אַ איד אָנצונעמען. דער אידישער שכל איז, אַז געטלעכקייט און מענטשלעכקייט זענען צוויי רעאַלע קאָנצעפטן, נור זיי זענען ווייט אָפּגעשיידט איינס פונם אנדערן. אפילו ווען גאָט ווערט באַר צייכנט מיט מענטשלעכע אייגנשאַפטן (אויגן, אויך ערן, הענט) דאַרף מען עס פאַרשטיין אלס מעטאָ-פאַרן, אלס סימבאָלן וואָס באַהאַלטן אין זיך אַן אמת. דידאָזיקע מענטשן זאָגן אָפּט, „מיר גלויבן אין געטלעכע און גאָט־ענלעכע מענטשן, אָבער נישט אין אַ מענטש־ענלעכן גאָט.“ אָבער פאַר-שטאַנד האָט דאָ נישט דאָס לעצטע וואָרט. מען מוז זען „וואָס זאָגן די כתבי הקודש?“ נור אזוי אַרום קאָן אַ ביבעל־גלויביקער איד האָבן די פאַר-זיכערונג אַז דאָס וואָס ער נעמט אָן איז גאָטס אמת. אויב מיר וועלן דעם גענעשטאַנד שטודירן מיט אויפּמערקזאַמקייט וועלן מיר זען אַז די זאך ווערט ברייט באַהאַנדלט אין דעם ביבעל צוליב איר גרוי סער און יסודותדיקער וויכטיקייט. ערשטנס האָבן מיר

די רמזים וועגן דעם

ווייסט דער תנ"ך עפעס פון אַ גאָט וועלכער נעמט אויף זיך די פאַרם פון אַ מאַן, אַ מענטש? אין אַ סך ערטער פונם תנ"ך געפונען מיר אָפּט באַרונגען פון איינעם וואָס ווערט גערופּן דער מלאַך פון יהוה. דעם מלאַך ענטפּלעקט זיך אין דעם פאַרם פון אַ מאַן, אָבער מען דינט און מען בוקט זיך צו אים ווי גאָט אליין. מע וואָלט געד קאָנט ברענגן אַ סך ביישפילן, מיר וועלן זיך באַר-ניגן מיט עטלעכע. למשל אברהם אָבינו. אין בראשית 18 לערנען מיר אַז גאָט האָט זיך באַוווּיזן צו אברהם אָבינו, און באַלד ווערט געזאָגט אַז דריי מענטשן זענען געשטאַנען לעבן אים. איינער פון דידאָזיקע מענער איז מבטיח אברהם אָבינו אַז ער וועט צוריקקומען און באַזוכן שרע'ן אין אַ יאָר,